21/04/2019

“Ο Χριστός στηλίτευσε την υποκρισία πορευόμενος προς το Πάθος”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή των Βαΐων 21 Απριλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Βεροίας. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας έγινε, εντός του Ιερού Ναού, λιτάνευση της εικόνας της Βαϊοφόρου και ευλογήθηκαν τα βάϊα. Επίσης ο Σεβασμιώτατος, όπως κάθε χρόνο τέτοια ημέρα βγήκε αναμνηστική φωτογραφία με τους ιερόπαιδες της ενορίας. “Ὁ Χριστός γνωρίζει καλά πόσο ὕπουλη καί ἐπικίνδυνη εἶναι ἡ ὑποκρισία, γι᾽ αὐτό καί πορευό-με-νος πρός τό Πάθος του θά τήν στη-λιτεύσει ἐπανειλημ-μένα, ὅπως θά ἀκούσουμε τίς ἑπόμενες ἡμέρες, ἀπευθυνόμενος πρός τούς ὑπο-κρι-τές γραμματεῖς καί φαρισαίους καί περιγράφοντας τήν ὑποκρισία τους μέ τά πιό μελανά χρώ--ματα, προκειμένου νά τούς πα--ρακινήσει νά κατανοήσουν τήν ἀπάτη

της, ἀλλά καί γιά νά δείξει καί σέ μᾶς πόσο ἐπικίνδυνο εἶναι νά ἐμπλα-κοῦμε στήν παγίδα της. Γιατί ἡ ὑποκρισία εἶναι ἡ χειρό-τε-ρη πα-γίδα τοῦ διαβόλου, στήν ὁποία ὅποι-ος πέφτει δέν μπορεῖ νά φθά-σει στή μετάνοια" ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Διατί τοῦτο τό μύρον οὐκ ἐπρά-θη τριακοσίων δηναρίων καί ἐδό-θη πτωχοῖς;» «Γιατί δέν πωλήθηκε τό μύρο αὐτό ἔναντι τριακο-σίων δηναρίων καί νά δοθοῦν τά χρήμ-ατα στούς πτωχούς;»

Ποιός εἶναι αὐτός πού ἐρωτᾶ; Εἶ-ναι ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης. Ὁ μα-θη-τής τοῦ Χριστοῦ πού σέ λίγες ἡμέρες θά γίνει προδότης τοῦ δι-δα-σκάλου του γιά τριάκοντα ἀρ-γύ--ρια, ἐνδιαφέρεται τώρα γιά τούς πτωχούς. Τόν ἀπασχολεῖ γιατί ἡ Μαρία ἔχυσε τό πολύτιμο μύρο στά πόδια τοῦ Χριστοῦ, θέλοντας νά ἐ-κ-φρά-σει τήν εὐγνωμοσύνη της πρός τόν Ἰησοῦ πού εἶχε ἀνα-στήσει τόν ἀδελφό της.

«Διατί τοῦτο τό μύρον οὐκ ἐπρά-θη τριακοσίων δηναρίων καί ἐδό-θη πτωχοῖς;» Σκληρή ἡ ἐρώτηση καί ἄδικη γιά τή Μαρία, ἀλλά ὁ Χριστός δέν τήν ἀφήνει ἀναπά-ντη-τη καί δέν ἀφήνει ἀνυπερά-σπι-στη τήν εὐγενική ἐκείνη ψυχή πού ἐξέφρασε μέ τόν τρόπο αὐτό τήν ἀγάπη καί τήν ἀφοσίωσή της στό πρόσωπό του. «Ἄφησέ την ἥσυ-χη», λέει στόν Ἰούδα, «τούς πτω-χούς τούς ἔχετε πάντοτε κοντά σας, ἐμένα δέν θά μέ ἔχετε».

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ δέν εἶ-ναι μία ἀπάντηση μόνο πρός τόν δό-λιο Ἰούδα, ἡ φιλαργυρία τοῦ ὁποίου τόν ἔκανε νά ἐνδιαφέρεται ὄχι γιά τό μύρο ἀλλά γιά τά χρή-ματα καί τόν ὁδήγησε στήν ὀλέ-θρια πράξη τῆς προδοσίας καί τῆς κα-τακρίσεως.

Εἶναι μία δια-χρονική ἀπάντηση στήν ἀν-θρώ-πινη ὑποκρισία. Μία ἀπάντη-ση διαχρονική στήν ὑπο-κρι-σία μέ τήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος προσπαθεῖ νά καλύπτει τά πάθη καί τίς ἀδυ-ναμίες του. Καί ὁ Χρι-στός τή δίδει μέ αὐτό τόν ἀπόλυτο καί κατη-γορηματικό τρόπο, γιατί γνωρίζει πόσο ὕπουλη καί ἐπικίν-δυνη εἶναι ἡ ὑποκρισία, πού συχνά πείθει καί τόν ἴδιο τόν ὑποκριτή ὅτι ἔχει δί-καιο καί ὅτι αὐτό πού λέει εἶναι ἀλήθεια καί ἔτσι τόν ὁδηγεῖ στήν καταστροφή.

Ὁ Ἰούδας παριστάνει τόν εὐσεβῆ, καλύπτοντας μέ τόν μανδύα τῆς ὑποκρισίας τό πάθος του. Τό ἴδιο κάνουν καί οἱ γραμματεῖς καί οἱ φαρισαῖοι πού ἐξανίστανται κατά τοῦ Χριστοῦ, πού διαμαρτύρονται γιατί κάνει θαύματα, γιατί θερα-πεύει ἀνθρώπους «τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου», καί νομίζουν ὅτι ὑπε-ρα-σπίζονται τόν Θεό καί τόν νόμο του καταφερόμενοι κατά τοῦ Κυ-ρίου. Στήν πραγματικότητα ὅμως εἶναι ὑποκριτές, γιατί καλύπτουν μέ τόν μανδύα τῆς δῆθεν εὐσε-βεί-ας, τά πάθη τῆς φιλοδοξίας καί τῆς κακίας τους. Καί ἡ ὑποκρισία τους αὐτή δέν παρασύρει μόνο τούς ἴδιους, ἀλλά παρασύρει καί τούς ἁπλούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τούς ἀκολουθοῦν· καί σήμερα, ὑπο-δεχόμενοι τόν Χριστό ὡς Μεσ-σία καί βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, στρώ-νουν τά ἱμάτιά τους γιά νά περά-σει καί τόν ἐπευφημοῦν ζητω-κραυ--γάζοντας, σέ λίγες ὅμως μόνο ἡμέρες δέν θά διστάσουν νά φω-νά-ξουν τό «ἆρον, ἆρον σταύ-ρωσον αὐτόν» καί νά συστήσουν στόν Πιλάτο νά ἐλευθερώσει τόν Βα-ραβ-βᾶ καί νά σταυρώσει τόν Χρι-στό.

Ὁ Χριστός γνωρίζει καλά πόσο ὕπουλη καί ἐπικίνδυνη εἶναι ἡ ὑποκρισία, γι᾽ αὐτό καί πορευό-με-νος πρός τό Πάθος του θά τήν στη-λιτεύσει ἐπανειλημ-μένα, ὅπως θά ἀκούσουμε τίς ἑπόμενες ἡμέρες, ἀπευθυνόμενος πρός τούς ὑπο-κρι-τές γραμματεῖς καί φαρισαίους καί περιγράφοντας τήν ὑποκρισία τους μέ τά πιό μελανά χρώ--ματα, προκειμένου νά τούς πα--ρακινήσει νά κατανοήσουν τήν ἀπάτη της, ἀλλά καί γιά νά δείξει καί σέ μᾶς πόσο ἐπικίνδυνο εἶναι νά ἐμπλα-κοῦμε στήν παγίδα της. Γιατί ἡ ὑποκρισία εἶναι ἡ χειρό-τε-ρη πα-γίδα τοῦ διαβόλου, στήν

ὁποία ὅποι-ος πέφτει δέν μπορεῖ νά φθά-σει στή μετάνοια.

Ἡ ὑποκρισία τόν κάνει νά νο-μί-ζει ὅτι εἶναι εὐ-σε-βής καί ὅτι ἐνερ-γεῖ τό ἀγαθό, στήν πραγματικό-τητα ὅμως τόν ρίχνει στήν παγίδα βα-ρυ-τέρων ἁμαρτημά-των, ὅπως εἶ-ναι ἡ κρίση καί ἡ κα-τάκριση τῶν ἄλλων, καί δέν τόν ἀφήνει νά δεῖ τίς δικές του ἀδυναμίες.

Ἐάν ρίξουμε τό βλέμμα μας γύρω μας καί ἐάν ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας μέ εἰλικρίνεια, θά δια-πι-στώ-σουμε πόση ὑποκρισία ὑπάρ-χει καί σήμερα στόν κόσμο, ἀλλά καί πό-σο εὔκολα πέφτουμε καί ἐμεῖς στήν παγίδα της. Γιατί ὑπάρ-χουν καί σήμερα ὑποκριτές πού σάν τόν Ἰούδα καί σάν τούς γραμ-ματεῖς καί τούς φαρισαίους κατα-κρίνουν τήν Ἐκκλησία καί τούς κληρικούς γιά τίς ἐπιλογές καί τή δράση της, προσποιούμενοι τούς εὐσεβεῖς καί ὑποκρινόμενοι τούς ὑπε-ρασπιστές τῶν πτωχῶν καί τῶν ἀδυνάτων, στήν πραγματικότητα ὅμως καλύ-πτουν μέ τόν τρόπο αὐτό τά δικά τους πάθη καί τά δικά τους συμ-πλέγ-ματα.

Καί δέν εἶναι μόνο οἱ ἄλλοι, ἀλλά εἴμαστε καί ἐμεῖς πολλές φο-ρές πού κάνουμε τό ἴδιο καί ἔτσι χά-νουμε τήν εὐ--καιρία νά δοῦμε τά δικά μας σφάλμα-τα καί τά δι-κά μας λάθη καί πάθη καί νά με-τα-νοήσουμε γι᾽ αὐτά.

Γι᾽ αὐτό, ἀκούοντας σήμερα τήν ἀπάντηση τοῦ Κυρίου μας πρός τόν Ἰούδα, ἄς συνειδητο-ποι-ή-σου-με τόν κίνδυνο τῆς ὑποκρι-σίας καί ἄς τόν ἀποφύγουμε μέ τήν εἰλι-κρι--νῆ μετάνοια καί ἐξο-μολόγηση τῶν ἁμαρτιῶν μας καί μέ τόν ἀγώ-να μας νά ἀπαλλα-γοῦμε ἀπό τίς ἀδυναμίες μας καί νά ἀπο-φύ-γουμε τήν παγίδα τῆς ὑποκρισίας, ὥστε νά μπορέσουμε νά γλιτώ-σου-με τίς συνέπειές της καί νά ζή-σου-με τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μέσα στίς ψυχές μας. Ἄν δέν συναναστηθοῦμε μέ τόν Χριστό καί δέν ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τά πάθη μας, ἀπό τίς ἀδυναμίες καί ἀπό τήν ὑποκρισία μας ὅ,τι κάνουμε πάει χαμένο, διότι δέν ἔχει αὐτή τή γνησιότητα πού ἔχει τό ἐνδιαφέρον, ὅταν τό δείχνει κανείς, γιά τούς πτωχούς, γιά τόν κόσμο, γιά τή χώρα μας, γιά τό ποῦ πάει αὐτή ἡ χώρα· καί ὅταν ὑπάρχει αὐτός ὁ μανδύας τῆς ὑποκρισίας, ὅλα τά δικαιολογοῦμε. Ἄν θέλουμε νά ζήσουμε καί ἐμεῖς πραγματικά συναναστημένοι τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἄς προσπαθήσουμε νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τά πάθη μας καί ἰδιαιτέρως ἀπό τήν ἀδυναμία τῆς ὑποκρισίας. Ἀμήν